

Endvidere foretoges:

Valg af 1 Medlem af Finansudvalget.

Valgt blev: *Dækker.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 1 Medlem af Udvalget i Henhold til Grundlovens § 45.

Valgt blev: *Frøkjær.*

Derefter foretoges:

Valg af 1 Medlem af Udvalget angaaende Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 83 af 31. Marts 1926 om kommunale Ejendoms-skatte.

Valgt blev: *Frøkjær.*

Man gik derpaa til:

Valg af 1 Medlem af Udvalget angaaende Forslag til Lov om Hovedgaardene Faurholm og Trollesminde.

Valgt blev: *S. Rasmussen.*

Fremdeles foretog man:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Oprettelse af en ny Aile Serie under Statens Rentegaranti i Sønderjyllands Kreditforening.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 783).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgs-maalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets §§ 1—3 (se Tillæg C. Sp. 99) samt dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den følgende Sag var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov af 31. Marts 1926 om Brandpolitiet paa Landet og det nærmest dermed i Forbindelse staaende Bygningsvæsen.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5059; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 754).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ejsing: Der har været fremsat mange Klager over den ny Brandpolitilov. Jeg skal gøre opmærksom paa, at den ikke er ret meget afvigende fra den gamle, saa det kan egentlig ikke være den nye. Folk er saa misfornøjede med. Men for Resten faar vi jo ikke ret mange Love, uden at der i dem gøres Indskrænkninger af en eller anden Art, og man kan ikke vente, at Lovene giver særlige Fordele; de fleste af dem lægger tværtimod Byrder paa os, f. Eks. Skatte-lovene, og det er der jo ingen, der er særlig glad ved.

Vi har ofte hørt den Anke, at det er Lederne af Brandforsikringsselskaberne, der er saa slemme til at ville have skærpede Bestemmelser ind. Ja, det ønsker vi ogsaa, men det er ikke, fordi vi selv har nogen Fordel deraf. De Brandforsikringsselskaber, der arbejder paa Landet, er jo gensidige Selskaber, og det, vi har at gøre, er at sørge for, at Skaderne bliver færre og mindre, hvis der er nogen Mulighed for at opnaa det. Vi gør det ikke af Hensyn til os selv personlig, men for at Brandpengene kan blive noget mindre. Vi har set os om efter forskellige Ting, som vi mente kunde bidrage til at indskrænke Brandenes Antal, idet vi ikke er uvidende om, at det nu brænder saa stærkt som nogen Sinde. Efter de sidste Oplysninger brænder der for ca. 50 Mill. Kr. aarlig, hvilket jo er en ganske antagelig Skat. Der gaar ogsaa adskillige Menneskeliv tabt, og af Dyr brænder der i Tusindvis. Blandt de Ting, vi har beskæftiget os med, er Tændstikkerne. Jeg har faaet en Oplysning om, at der i de sidste 10 Aar i Landbygningernes Brandforsikring har været 600—700 Brande paa Grund af uforsigtig Omgang med Tændstikker, hvorved Tabet beløb sig til 5—6 Mill. Kr. Det er jo ikke saa ganske lidt, og det har altsaa givet Anledning til, at man har ment, der maatte kunne gøres noget. Vi har da ogsaa — første Gang for mange, mange Aar siden — faaet indført i de Forslag til Brandpoliti-